మర్కటాలూ-మిణుగురులూ

మళ్ళీ చెప్పిన కథలు

రావి కొండలరావు

శీతాకాలం. అందులో కాకుల్దూరని కారడవి. అందులో సూర్యాస్తమయం దాటి చీకటి కప్పుకుంటున్న సమయం. ఇహ చెప్పాలా-చలి మొదలైంది. గాలికి చెట్లు కూడా గడగడలాడుతూ వుంటే, చలికి జంతువులు గజగజలాడుతున్నాయి. వెచ్చవెచ్చని కలుగుల్లోకి కొన్ని జంతువులు, వేడి వేడి కౌగిళ్ళలోకి కొన్ని మృగాలూ పారిపోతున్నాయి. కుటుంబ నియంత్రణ బాధ, ప్రయాసాలేని రెండు మూడు కోతి కుటుంబాలు ఓ చెట్టుకింద దగ్గర దగ్గరగా కూచుని 'హిహిహి' అని చలికి వణుకుతూ వుంటే, తుప్పతప్పన గాల్లో తేల్తూ, గెంతుతూ మిణుకు మిణుకుమనే

తారల్లాగా ఆడుతూ పాడుతూ కొన్ని మిణుగురు పురుగులు కనిపించాయి. "గురూ గురూ! చూడు గురూ మిణుగురు!" అంది ఓ చిన్న కోతి అంత నోరు చేసుకుని. గురు కోతి చూసింది. డిస్కో లైట్ల తోరణంలా జిగ్ జిగ్ వెలిగిపోతూ కులాసాగా ఎగురుతున్న ఆ పురుగుల్ని చూడగానే, గురుకోతికో ఆలోచన వచ్చింది. "నా ఆత్మీయులైన మర్కట కుటుంబీకులారా! నా మాట వినండి. ఈ మిణుగురులను చూశారా! వాటి వెనక దీపం పెట్టాడు దేవుడు. దీపం అంటే వెలుగు. వెలుగు అంటే మంట. మంట వుంటే చలికాచుకోవచ్చు. కనక మనం జాగర్తగా ఆ పురుగుల్ని పట్టుకుని మన మధ్యన వేసుకుని చిక్కగా కూచున్నామూ అంటే వెచ్చగా వుంటుంది. అంచేత మనం అంతా వాటిని పట్టుకోడానికి ముందుకాచుక్కూచుందాం, తర్వాత వాటితో కాచుక్కూచుందాం" అంది. 'కూచుందాం అంటే కూచుందాం' అన్నాయి తక్కిన కోతులు - ఊరేగింపుల్లో నాయకుడి మాట పట్టుకుని చెయ్యెత్తి అరిచే ప్రజల్లాగా.

"తక్కిన కోతుల్లారా! నెమ్మదిగా పిల్లుల్లాగా అడుగులు వేస్తూ నాతో రండి. నేను 'వూ' అనగానే పులుల్లాగా ఆ పురుగుల మీద పడి పట్టుకోండి" అన్నాడు నాయకుడు. కోతి మూకంతా అతని వెనక పడింది శపథాలు చేసి ఆశలు చూపించే రాజకీయ నాయకుడి వెనకపడిన ప్రజా సందోహంలా. "లాలాలా" అని లంగాలు పైకెత్తి మెరిపిస్తూ మురిపిస్తూ పాడుకుంటున్న మిణుగురుల్ని కోతిమూక చుట్టుముట్టి, నాయకుడు 'వూ' అనగానే ఆ కీటకాల మీద.పడి చేతికందినవన్ని పట్టుకుంది- కిచకిచమని బ్రహ్మానందపడిపోతూ. పట్టుకున్న పురుగులన్నింటినీ ఓ చిన్న కోతి సాయంతో ఓ చిన్న గోతిలో వేసి నరుల పూర్వీకులయిన వానరులు చుట్టూ కూచున్నారు. "మిణుగురులూ! సణిగారా చంపేస్తాం! కదిలారా కాల్చేస్తాం! పారిపోడానికి ప్రయత్నించారా పేల్చేస్తాం! కనక, కదలకుండా చచ్చినట్టు పడి వుండండి. మీ వేడిని మాకు తగలనిచ్చి మా చలిని తగలబెట్టండి" అన్నాడు నాయక మర్కటం. కోతిమూక మధ్య గోతిలో దిగబడ్డ మిణుగురులన్నీ భయపడి చలికి వణికినట్టు వణకసాగాయి. "ఆ వణుకుడు, గొణుగుడూ ఆపి మీ వెలుగు మాకు ప్రసరించండి" అంది పెద్ద కోతి. మిణుగురులు వెలుగుతూ వుంటే మర్కటాలన్నీ భోగిమంట కాచుకుంటున్న పిల్లల్లాగా చేతులు రాసుకుంటూ "ఊహూ హూ, ఆహాహా" అంటున్నాయి ఆనందంగా.

ఆ విధంగా కింద కపి సమ్మేళనం జరుగుతూ వుండగా, పైన చెట్టు మీద గూడు కట్టుకుని కాపురం వుంటున్న ఓ చిట్టి పిట్ట ఆ గంద్రగోళానికి వాకిట్లోకొచ్చి తొంగిచూసి, సమ్మేళన కారణమైన కపితా వస్తువును గ్రహించి కిలకిలా గలగలా పకాపకా నవ్వింది. ఆ నవ్వుకి మర్కటాలన్నీ తలలు పైకెత్తి చూశాయి. "ఎవరు నువ్వు? ఎందుకా నవ్వు? ఎవర్ని చూసి?" అని గసిరినట్టు అడిగాడు కపిరాజు. "మీ కపిత్వానికి నవ్వుకుంటున్నాను" అంది పిట్ట. ఆ మాటకి మర్కటాలన్నీ ముఖం ముఖం చూసుకున్నాయి అర్థం కాక.

"పిచ్చి కోతుల్లారా! మీరు మూర్ఖులు" అంది పక్షి. ఆ మాట వినగానే ఒక యువ వానరం లేచి నిలబడి- "హోర్మయ్. మమ్మల్ని కోతులు అని సంబోధిస్తావా! పైగా పిచ్చి కోతులంటావా! జాగర్త. తలచుకున్నాం అంటే నీ పక్షి జాతినీ, నీ ఉనికికి ఆధారమైన వృక్షజాతినీ సమూలంగా నాశనం చేస్తాం" అంది మొహం మరింత ఎర్రబడేలా చూస్తూ.

"మిమ్మల్ని కోతులంటే మీకు కోపం ఎందుకు? మీరు కోతులు కారా?" అంది పిట్ట అమాయకంగా.

"అదిగో మళ్ళీ! మేం కోతులం అయితే కావచ్చు గాని, మమ్మల్ని అలా పిలవడం మేం అంగీకరించం. నరులకన్నా ఓ అక్షరం ఎక్కువ చదువుకున్న వానరులం. మమ్మల్ని వానరులు అను - లేదా మర్కటాలు అను. అంతేగాని, పిచ్చిపిచ్చిగా 'కోతులు' అని కూసి మమ్మల్ని అవమానించావంటే, నీ చెట్టు కింద గోతులు తీస్తాం" అంది మరో యువ వానరం ఆవేశంతో ఊగిపోతూ.

పిట్ట నవ్వింది. "ఏదయితేనేం వానరులూ! అలాగే పిలుస్తాను. దాని కోసం అనవసరంగా ఆర్భాటాలు, అలజడీ ఆరంభించి, బోర్డులు రాసి ఊరేగింపులు మొదలెట్టి, వన నాశనం,జంతు నాశనం చెయ్యకండి. ఇంతకీ నే చెప్పొచ్చేదేమిటంటే - మీకు ఇంతింత బుర్రలున్నాయిగాని, మెదళ్లు లేవు. మిణుగురు పురుగుల్ని పేర్చుకుని ఎవరైనా చలి కాచుకుంటారా! చీకట్లో మెరుస్తున్నట్టు కనిపిస్తుంది గాని, అది మెరుపు కాదు. ఆ మెరుపుకి వేడీ వుండదు. మీరు చలి కాచుకుందాం అని పాపం మిణుగురుల్ని పట్టుకుని వాటితో కాచుకోడం చూసి నవ్వాను" అంది పిట్ట.

"అంటే నువ్వేదో అక్కడికి తెలివైనదానివీ, మేము మూర్ఖులమూనా? ముక్కు దగ్గర పెట్టుకుని మాట్లాడు. లేకుంటే నీ జాతిని సమూలంగా నాశనం చేస్తాం" అన్నాడు నాయక వానరుడు.

"ఐతే మీ ఇష్టం. ఆ పురుగులకి వేడి వుండదనీ, వాటితో చలి కాచుకోరనీ చెప్పాను. అనవసరంగా హాయిగా తిరుగుతున్న ఆ పురుగుల్ని హింసించకుండా విడిచిపెట్టేయండి. అదే నా వినతి" అని పిట్ట గూటికి వెనుతిరగబోతూ వుంటే అప్పటికే నెమ్మదిగా చెట్టెక్కి వెనకాలే పొంచి వున్న ఓ కోతి ఛటున్న ఆ పిట్టని అందుకుంది. పిట్ట గిలగిల్లాడింది. ఆ గిలగిల శబ్దానికి గూటిలో వున్న పిల్ల పిట్టలన్నీ గాభరాపడి, గోల గోల పెట్టాయి.

"ఏం కూశావే పక్షీ! మమ్మల్ని కోతులంటావా! మాకు నీతులు చెప్తావా! మా వానర జాతి తలచుకుంటే నీ పిట్ట జాతికి నీడలేకుండా చెయ్యగలం" అని గొంతు నులిమింది. పిట్ట కుయ్యోమంది. మరికొన్ని యువ వానరాలు ఆవేశంతో ఊగిపోతూ, చెట్టెక్కి గూట్లో వున్న పిల్లల్ని బయటికి లాగాయి. పిల్లలన్నీ కీచుకీచుమని పెనుగులాడాయి. తల్లి పిట్ట పిల్ల భిక్ష పెట్టమనీ కావాలంటే తనని చంపమనీ వేడుకుంది. చెట్టు కొమ్మల

మీద అక్కడా అక్కడా చేరిన కొన్ని కోతులు "అబ్బ! త్యాగబుద్ధి! తల్లి ప్రేమ" అని హేళన చేసి వెక్కిరించాయి. వాళ్లలో వయసు మీరిన ఓ కోతిపెద్ద- "ఏమిట్రా మీ ఎగతాళీ, గోలానూ. ఆ పిట్టముండ నెందుకలా బాధపెడతార్రా. ఏదో దానికి తెలిసిన విషయం చెప్పి, సలహా ఇచ్చింది. ఇష్టం వుంటే వినండి లేకపోతే లేదు. అంతేగాని, దాని ప్రాణం తీస్తారెందుకూ పాపం!" అని సర్ది చెప్పబోయింది. "నువ్వు నోర్మూసుకుని మూల కూచోవే పండుకోతీ! నువ్వా మాకు చెప్పేది! మనల్ని హీనంగా మాట్లాడి మన దారికి అడ్డొచ్చిన ఈ పిట్ట పీనుగుని మట్టు బెట్టాల్సిందే" అంది ఇంకో యువ వానరం.

"అవును మట్టుబెట్టాల్సిందే" అన్నాయి తక్కిన వానరాలు చేతులు పైకి విసురుతూ 'కోరస్'లో. ఆలోగా కొన్ని కోతులు పిట్ట గూడు పీకి పారేశాయి. కొన్ని ఆ కొమ్మనే విరిచి విసిరేశాయి. కొన్ని పిట్టమీద, పిల్లల మీదా విరుచుకుపడ్డాయి. "చంపండి! పక్షి జాతిని చంపండి!" అని ఆవేశపరులు అరుస్తున్నారు. వృద్ధ మర్కటం వాళ్ల మధ్యకు వెళ్ళి వారించబోయింది. 'తప్పు-నేరం-పాపం' అని హితబోధ చెయ్యబోయింది.

"లే అడ్డం! నీ ముసలి సలహాలు, ముసలి కబుర్లూ మాకేం చెప్పకు. నీ లాంటివాళ్లుండబట్టే మన బతుకు ఇలా వుంది. పో అవతలకి! ఏమైనా సరే, ఈ పక్షిని చంపవలసిందే!" అని "పక్షిజాతీ! నశించాలి" అని అరుస్తూ కోతులన్నీ మీదపడ్డాయి.

ముసలి వానరం "వద్దు! ఆగండి! నా మాట వినండి" అని అడ్డం పడతే, దాన్ని తోసి, తొక్కి, మీద నుంచి నడిచి, చంపేశాయి!

పండుకోతి చావుతో కోతి మూకలో అలజడి రేగింది. దానికి సంబంధించిన బంధువులు కొందరు, తక్కిన కోతుల మీద తిరుగుబాటు చేశాయి. ఈ అల్లరిలో తల్లిపిట్ట మెల్లిగా తప్పించుకుని పిల్లల్ని తీసుకుని ఎక్కడికో ఎగిరిపోయింది. అంతకుముందే మిణుగురులన్నీ ఎగిరిపోయి అడవి విడిచి పారిపోయాయి. కోతిజాతి, కోతిజాతీ కొట్టుకుంది. కొన్ని కోతులు చచ్చాయి. కొన్ని చావుబతుకుల్లో వున్నాయి. కొన్ని తీవ్ర గాయాలతో మూల పడ్డాయి. అలా అర్థరాత్రివేళ అరణ్యమంతా ఆవేశాలు, అల్లర్లతో గుప్పుమంది! ●

తెలుగు కళాసమితి, న్యూజెర్సీ కథల పోటీ

మంచి వరుసగా 300, 150 రూపాయల బహుమతులకు యోగ్యమైనవిగా ఈ క్రింది 12 కథలను ఎంపిక చేశాం.

రు. 300, బహుమతి కథలు

1. నైట్ డ్యూటీ —డాక్టర్ వి.చంద్రశేఖర్ (గుంటూరు)
2. మనిషితనం (ఔన్నత్యం) —ఎ.వి.జి.ఎస్.మూర్తి (చీరాల)
3. శేషప్రశ్న —పి.సుబ్బలక్ష్మి (విశాఖపట్నం)
4. పడవ విడిచిన రేవులు —రాజ్యలక్ష్మి కె. (విశాఖపట్నం)
5. ఆ...డపిల్ల —వారి హిరణ్మయీదేవి (హైదరాబాద్)
6. తుఫాను —కొండా కుసుమకుమారి (మచిలీపట్నం)

రు. 150 బహుమతి కథలు

1. చిన్న చేపలు —స్వామి (అనంతపురం)
2. ఆత్మీయత —జి.సత్యం (మాళ్యారుపేట)
3. సంత —ఎం.అన్నపూర్ణ (కలికిరి)
4. పాదాభివందనం —ముదిగొండ కౌముది (సికింద్రాబాద్)
5. సగటు మనుషులు —వై.శ్రీనివాసులు (నంద్యాల)
6. కర్ఫ్యూ —ఉపద్రష్ట సాయి (మద్రాసు)

ఇవికాక, సాధారణ ప్రచురణకు మరి 13 కథలను ఎంపిక చేశాము. ఈ విషయం ఆయా రచయితలకు తెలియజేస్తాం.

—ఎడిటర్

మధురాతి మధుర మైన ఈ చిత్రంలోని పాటలు కేసెట్స్ ద్వార విని ఆనందించండి!

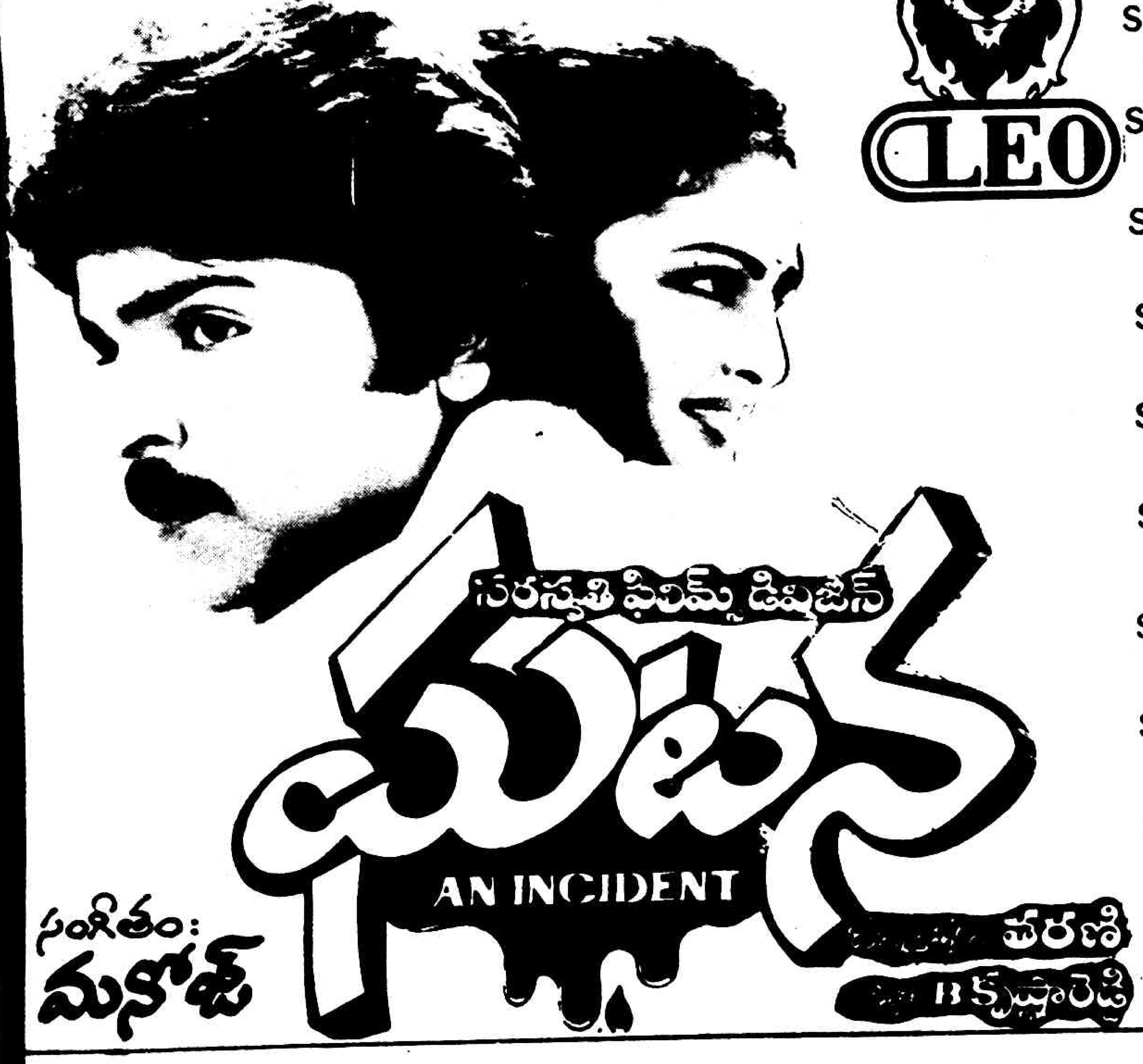

LEO

SHE : ప్రియతమా....ప్రియతమా
HE : తొలకరి వలపులలోనా మెరుపై ఉండనా
SHE : చిగురుల పరువములోన చినుకై రాలనా
HE : గలగల పారే నదిలా నీవు నన్నే చేరగా
SHE : తహ తహలాడే కడలివి నీవై ఒడిలో చేర్చగా
HE : కొండా కోనల సొంపు-నీ ఒంపుల్లోనే ఉన్నది
SHE : కోడె తనంలో దుడుకు-నీ కొంటె చూపులో ఉన్నది
HE : అదే చూపులోన ఒకే మనసు ఉన్నది
SHE : అదే మనసు కోసం ఒకే మమత ఉన్నది.
HE : మమతే ఎంతో తీయనిది
SHE : మనిషి మాత్రమే నోచినది
HE : కన్నులలోన కాపురముండే కాలంతో పనిలేనిది
SHE : నిన్నా నన్నూ చూసే ఈ సృష్టికి వచ్చెను అందము
HE : నిన్నా మొన్నా లేని తొలి ప్రేమకు మనమే అర్థము
SHE : ఒకే గుండెలోన-సగం నీది నాది
HE : మరో జన్మకైనా ఇదే మాట నాది
SHE : జన్మలు అన్నవి నమ్మకము
HE : ఉన్నది ఒకటే అనుభవము
SHE : ఎన్నడూ మారని మన అనుబంధం ఎవరూ
వ్రాయని కావ్యము "ప్రియతమా"

IT'S EASY - STRIKE GOLD WITH LEO